

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS,

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертають ся, хіба що дописувачеві вна-
разю зазначить, що бажав звороту своєї рукописи на случай її непомищеня
та залучить поштову марку на її пересилку.

П'ЯТА РІЧНИЦЯ ЗАСНОВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО
РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ВІННІПЕГУ.

Минувшого четверга минуло п'ять літ від часу, як в Вінніпегу засновано товариство Український Робітничий Дім і приступлено до будови власного будинку. Було це 1. марта 1918 року. Шойно в пару місяців пізніше з-локальної вінніпегської організації повстало Стіваришене Укр. Роб. Дім на цілу Канаду. Таким робом п'ята річниця засновання самого Стіваришеня Укр. Роб. Дому припадає трохи пізніше. Тепер ми обходимо лише п'яту річницю засновання Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Але що Укр. Роб. Дім в Вінніпегу був початком цілого Стіваришеня Укр. Роб. Дому на оцім місці згадаємо коротко як про вінніпегський Укр. Роб. Дім, так і про ціле Стіваришене Укр. Роб. Дому.

Часи засновання Укр. Роб. Дому в Вінніпегу були для укр. робітників в Канаді досить надійними. Саме тоді український робітничий рух почав ставати міцно на ноги і зростати в поважну силу. Тодішній орган українського робітництва "Робочий Народ" почав виходити два рази на тиждень. Політична організація Українська Соціал-Демократична Партія з відділами по всіх містах і містечках, де жило поважніше число українських робітників — також проявляла живу діяльність. Зі зростом робітничих рідів відчувто потребу власної хати, яка служила би приміщенням як для органу, так і для тодішніх робітничих товариств, та взагалі для сходин більшого числа робітників. Ця потреба і заставила вінніпегських товаришів заснувати Укр. Роб. Дім і приступити до будови власного будинку.

Щиріший робітничий загал в Вінніпегу і в цілій Канаді відкликнувся швидко на започатковане діло вінніпегських товаришів. Почали напливати фонди з ними і почала рости величавна будівля Українського Робітничого Дому. Так було через пару літних місяців 1918 року.

Та вже з початком осені того самого року ціла справа прибрала зовсім інший оборот — і то на гірше. В останніх днях вересня 1918 року повстав відомий правительственный розпорядок, яким заборонено існування Української Соціал-Демократичної Партії і її органу "Робочий Народ". В Канаді повіло духом реакції. Чекала тяжка кара (пять літ в'язниці або 5.000 доларів кари, або одне і друге) того, хто мав би у себе старе число "Робочого Народу", або якийсь документ чи предмет (прим. партійна книжочка або гузик), що вказував би на існування У.С.Д.П. В Вінніпегу і на провінції переведено у передових товаришів ревізії. А що найгірше — зі заборону "Робочого Народу" вінніпегські товариші втратили всяку зв'язь з робітниками в цілій Канаді. Треба ще додати до цього, що в той час не вільно було друкувати по українськи навіть найменших відозв чи повідомлень. Словом, між Вінніпегом а провінцією була зрівана тоді всяка комунікація.

І ось в такім часі треба було продовжити будову Українського Робітничого Дому в Вінніпегу. Стіни будинку вже кінчилися, а даху ще не було. В який спосіб можна було звернутися до робітників в цілій Канаді, щоб вони помогли докінчити розпочату будівлю? Такого способу не було. Коли додати ще до цього, що Комітет Будови Укр. Роб. Дому крився навіть зі своїми засіданнями, бо не був певний, чи членів його не арештують, то можна собі уявити, серед яких обставин довелось продовжити розпочату будівлю.

Та помимо всіх тих некорисних обставин будинок на початку 1919 року викінчено навіть в середині і розпочато в ньому працю. Такого прямо чуда могли доконати лише робітники з таким завзяттям, ширістю і посвятою, якими є українські робітники в Канаді.

В марті 1919 року одержано дозвіл на видавання "Українських Робітничих Вістей", зразу в українській і англійській мовах, і це не мало помогло в сплачуванню догв, який затягнуто підчас будови будинку. Та це не трвало навіть два місяці, бо в маю вибух в Вінніпегу генеральний страйк, підчас котрого перестали виходити "Укр. Роб. Вісти", а на Український Робітничий Дім поліція зробила два рази наїзд, причім нанесено матеріальну шкоду друкарні "Укр. Роб. Вістей" і самому Українському Робітничому Дому. Аж по двох місяцях почали знова виходити "Укр. Роб. Вісти" і робота в Українських Робітничих Дому почала йти дещо нормальнішим ходом.

Від осені 1919 р., коли вже існувало Стіваришене Укр. Роб. Дім на цілу Канаду, почався сильний зріст цього Стіваришеня. Його відділи почали завоюватися у всіх частях Канади. Сьогодні Стів. Укр. Роб. Д. є лише найбільшою робітничою, але і взагалі українською організацією в Канаді. Воно числить 54 філій, відділів і товариств, а також має 23 власних Робітничих Домів і 3 Фармерські Доми.

На початку 1920, 1921, 1922 і 1923 років відбулися Річні З'їзди Стів. Укр. Роб. Д., на котрих роблено перегляд зробленої праці і намічувано програму праці на слідуочий рік. З'їзди ці були рівночасно законодавчими органами Стіваришеня.

Стіваришене Український Робітничий Дім не лише контролює всі свої філії і відділи, але воно через свої З'їзди і вибрані ними Екзекутивні Комітети контролює також видавництво "Українських Робітничих Вістей", це є газети і виданні при ній книжки. Для ведення всієї видавничої діяльності останній IV. З'їзд Стів. Укр. Роб. Д. уповажнив видавництво "Пролеткульт", яке находиться під безпосередню контролею Екзекутивного Комітету Стів. Укр. Роб. Д.

При могом філіях і відділах Стів. Укр. Роб. Д. існують Робітничі Дітотчі Школи, в котрих робітничі діти вчать української мови. Щоби в цих школах велась пляномірна і систематична наука, IV. З'їзд Стів. Укр. Роб. Д. вибрав Центральну Шкільну Раду з осідком в Вінніпегу, яка має нагляд над всіма школами. Шкільна Рада рівнож находиться під безпосередню контролею Екс. Ком. Стів. Укр. Роб. Д.

При Стів. Укр. Роб. Д. існує також Секція Жінчин-Робітнич, яка має свої відділи по цілій Канаді. Згуртовані в цих відділах товаришки робітничі проявили надзвичайну живу діяльність, особливо в переводжуванні кампаній за збиранням фондів на

такі цілі, як поміч голодуючим і т. п. В кредит жінщинам треба сказати, що в деяких случаях вони перевищують своєю енергією і завзятістю навіть мужин. Цим диям виїде орган Секції Жінчин-Робітнич при Стів. Укр. Роб. Д. "Голос Робітнич".

При філіях і відділах Стів. Укр. Роб. Д. існують також комітети для несення помочі голодуючим в Росії і на Україні, як також при них велась кампанія за збиранням фондів на поміч політичним в'язням в Східній Галичині. Не говоримо вже про те, що при філіях і відділах існують аматорські кружки, які грають представлення і устроюють концерти на різні робітничі цілі.

Філії і відділи Стів. Укр. Роб. Д. переводили також всі кампанії в користь "Українських Робітничих Вістей". Шойно в останній році в декотрих місцевостях цій роботі помагали або її цілком вели українські відділи Робітничої Партії Канади.

Коли візьмемо на загал роботу Стів. Укр. Роб. Д. серед українських робітників в Канаді, то вона кольосальна. Ця робота велась не лише на просвітньо-культурній полі, але і на політичній, особливо до часу засновання Робітничої Партії Канади. Вплив Стів. Укр. Роб. Д. на всю українську працюючу еміграцію в Канаді є великий. Це дуже добре бачуть вороги українського робітництва різні збанкрутовані, пролажні інтелігенти-патріоти і вони не лише підло брешуть на український робітничий рух, але роблять навіть на нього отверті провокаційні доноси до поліції. Українські робітники зорганізовані в Стів. Укр. Роб. Д. становлять таку поважну силу серед української еміграції в Канаді і є такою перешкодою в злодійських махінах "патріотів", що одна чорнотесотена газета стало через кілька місяців про нічо інше не пише, лише про українських большевників в Канаді. Розуміється, всі "статті" той газети є не лише до крайньої підли, але й на стільки брехливі і глумі, що инша навіть буржуазна газета стидалась би їх помістити.

В п'яту річницю засновання Українського Робітничого Дому в Вінніпегу всім філіям і відділам та дводиним членам і прихильникам Стів. Укр. Роб. Д. треба не забувати про одну річ: про довг на Українським Робітничим Дому в Вінніпегу. Почавши від 1921 року, коли розпочато кампанію за фондами на поміч голодуючим в Приволжю, філії і відділи Стів. Укр. Роб. Д. вели постійно кампанії за фондами на різні цілі, тільки не за фондами на сплату догв Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Крім цього салю Укр. Роб. Дому в Вінніпегу видавано частю даром на такі підприємства, з котрих дохід йшов на робітничі добродійні цілі. Це відбилося дуже некорисно на У. Р. Дому в Вінніпегу.

Щоби цьому зарадити на будуче, IV. З'їзд Стів. Укр. Роб. Д. постановив перше все, щоби не відступати даром салю Укр. Роб. Дому в Вінніпегу абсолютно на ніякі підприємства. Дальше З'їзд ухвалив плян, після котрого маєтись в цім році зібрати на сплату догв Укр. Роб. Дому в Вінніпегу 15.000 доларів. З цієї суми на самий Вінніпег припадає 10.000 доларів, а на решта цілу Канаду 5.000 доларів. Таким робом на вінніпегський відділ Стів. Укр. Роб. Д. припадає о много більший тягар, як на філію або відділ з котрої иншої місцевості Канади. І товариші в Вінніпегу вже роблять різні приготування, щоби в протягу цього року зібрати потрібних 10.000 доларів. За приміром Вінніпегу повинні піти товариші инших місцевостей. Коли Вінніпег (з Іст Киддонан і Трансковою) зобов'язється зложити 10.000 доларів, то инші місцевості повинні дуже легко зложити по призначенні для них сотні чи по кількості доларів.

Всім товаришам треба взяти під увагу, що сплата догв Укр. Роб. Дому в Вінніпегу не є льокальною справою самих вінніпегських товаришів. Вінніпег є центром всієї роботи серед українського робітництва в Канаді і від того, чи в Вінніпегу всі справляють гладко, чи є який перепони — залежить успіх роботи в цілій Канаді. Коли вінніпегські товариші мають на своїй голові клопіт з догвом, ім руки зв'язані з иншою важливою роботою. Кожий би вони цього клопоту збулися, так вони мають вільні руки до праці на користь всего робітництва в Канаді. Тому всім товаришам по цілій Канаді треба доложити всіх старань, щоби раз збути бодай того догву на Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, котрий треба в скорім часі сплатити. Зробивши це, товариші промостять шлях до дальшої корисної праці в Стів. Укр. Роб. Д.

В п'яту річницю засновання Українського Робітничого Дому в Вінніпегу ми покажемо найкраще наше зрозуміння ваги нашої дорогої інституції і нашу класову свідомість, коли поможемо усунути тягар догв з Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Тож до діла, всі товариші і товаришки!

Хай живе Український Робітничий Дім в Вінніпегу!

НОВІ ЧАСИ --- НОВІ ЛЮДИ.

Не пора, не пора, не пора
Грубих трутнів на плечах носить...

Польські імперіялісти при
помочі українських наймитів
Петлюри, Яковца і инших вже
доволі нагулялись по головах
українських селян і робітників
в Сх. Галичині. Ці селяни і
робітники були так заколисані
українськими пролажними най-
митами ще в австрійсько-
польській буржуазній колісії,
що з них можна було живцем
скіру дерти і вони були-б спокійно-
все зносили. Але нарешті
терпеш уврався.

Зі скупеньких вістей, які на-
ходимо в старокраєвих газетах,
довідуємо ся, що селянські
хлопці в Сх. Галичині чхають
на польсько-панські закони.
Польська панючка клася при
помочі своїх і українських най-
митів стареєсь всіма силами
втягнути українських селян-
ських синів до своєї армії, яка
обороняла би буржуазні по-
рядки в Польщі, а в разі війни
кладе своїх молоді голови за ін-
тереси польських імперіялістів.
Польська буржуазія милиться,
коли думає, що на підставі
старих австрійських параграфів
вона зможе видавати розпо-
рядки і ті розпорядки будуть
виконані по даймоу.

Злід стареньких знинених селян-
ських стріх даються чути
голоси:

Не пора, не пора, не пора
Грубих трутнів на плечах носить...

Про це свідчать не лише ску-
пенські вісти зі старокраєвих ча-
сописів, але також і дисти, пи-

сані старенькими батьками, се-
лянськими синами і доньками.
Галицькі робітники в Канаді,
котрих вигнала з рідного краю
села панська неволя, самі со-
бе не вірять, коли читають ста-
рокраєві листи. Ім видаєть ся
немовірним, що це вони читають
листи з той самої Галичини,
в котрій вони родились і виросли
під панськими жолудами.

Велика зміна наступила в Сх.
Галичині. По селах бунтні. В
однім листі з гусятинського по-
віту сестра лише до свого брата
в Канаді між иншим так:
"Люди говорять, що буде нова
війна. В нас поасентирували
всіх молодих хлопців, але до
цей пори це ані один не пішов
до війська. Всі хлопці тайно
з'організувались і рішили не йти."

Прийшли польські жовніри до
села, щоби забрати хлопців
силою, але хлопці одні повтікали
до лісів з революєрами і
стрільбами, а другі на Радян-
ську Україну і там готують ся
до війни проти всіх панів.

Вже досить гнутись під пан-
ським ярмом! Всі люди гово-
рять, що на весні шось буде
нового. Може знов червоні
прийдуть. Коби якнайскорше
прийшли і зробили всему ко-
нечь.

Ось так явно і без боязни пе-
ред буржуазною цензурою пи-
ше селянська донька, котра за-
вдале научилась читати і пи-
сати.

"Вже досить гнутись під пан-
ським ярмом!"

Чисто класовий вислів. А та-
літ адержатись при владі, то
вона сама випroduce сотки ти-
сяч нових Мельничуків і Шере-
метів, нових героїв-борців за
освобождения робітничої клас-
си, які докінчать розпочату по-
гибшими революціонерами ро-
боту.

Живемо в переходовій добі
від капіталістичної диктатури
до пролетарської. Живемо в
нових часах, а нові часи вито-
рдили нових людей.

Українські селяни і робітни-
ки в Сх. Галичині вже добре
попеклись і на Петлюри і на
Петрушевичови, і на Пласуд-
ському і на Войцеховському
більше в їхні "спасення" не ві-
рять. Вони вірять лише в свої
власні сили і в сили всего рево-
люційного пролетаріату.

Коли польська буржуазія в

Сх. Галичині зможе ще пару
літ адержатись при владі, то
вона сама випroduce сотки ти-
сяч нових Мельничуків і Шере-
метів, нових героїв-борців за
освобождения робітничої клас-
си, які докінчать розпочату по-
гибшими революціонерами ро-
боту.

По кістках своїх поляглих то-
варишів дібеться робітничий
клас Сх. Галичини освобод-
ження, а тоді осудить по спра-
ведливості не лише польських
панів, але і "своих" підпанків,
котрі пішли до тих панів в най-
ми.

Синьоверголець.

ХТО ТАКИЙ СТЕПАН МЕЛЬНИЧУК?

Геройська смерть червоних
Українських Січових Стріль-
ців-повстанців т.т. Мельничука
Степана, Цепка Івана і Шере-
метів Петра — не дає спокою
нашим "патріотам" так в Ев-
ропі, як і в Америці. За всяку
ціну і ріжними способами
крикливі "патріоти" намагаю-
ться переконати публічну
опінію, що розстріляні пов-
станці були теж українськими
жовтоблатними патріотами,
а ріжні сектанські органи, як
"Америка", "Канадійський Ра-
нок" і т. д. нарікають, що "з по-
рядних-побожних людей зро-
били большевників і невірів".
Ми не будемо кричати і похва-
лятись, що полягли революціо-
нери були бліжні нам, чим "сво-
бодними" і иншим націоналіс-
тистам, — але нехай їх пере-
конає точний підпис одного
листа тов. Мельничука до се-
стри, писаного ще з Радянської
України. Ось він:

Бердичів, 16. VI. 1922 р.

Найдорожа Марійко!

Щирій привіт Тобі з далекого
Радянської України. З той Укра-
їни, про котру ми ще малими
мріяли. Та чи сподівались ми
тому? Вісім років, що Україна
без хлопца і панка, про яку пи-
сав Шевченко, стане доконаним
фактом. Правда, ми мали на-
дію, що Україна буде, але яка
вона буде, цього ми не знали.

Ми мріяли про Україну з геть-
манами, козаками з синіми та
червоними жупанами. Ми мрія-
ли про її славне минуле. І ми
були такі наївні, що хотіли по-
вернути їй історію зливо, або
принаймне оставити її. Ми
наївно хвалили все старе, за-
хоплювались ним, нарікали на
сучасність, а про будучність
навіть і не думали. Ми не розу-
міли того, що минуле ніколи
не вертається, що розвій люд-
ства йде непереможним ходом
вперед і що історію творять не
люди, не ідеї, до яких люди
стремлять, а економічні відно-
сини. До визвольної боротьби
українського народу ми ніколи
не підходили з наукової точки
погляду. Ми хотіли вільної У-
країни, але як до неї дійти, я-
кими шляхами і як вона має ви-
глядати, ми не знали, і не могли
знати, бо ніхто нам цього не
сказав. Нас впевайли наші учите-
лі і попи, що капіталістичний
лад з його несправедливим по-
ділом багатств, з його приват-
ною власністю і наємною пра-
цею та релігією є стабіль і не-
змінний, і що инчий лад немо-
жливий.

Велика Соціална Революція
1917 року в Росії і на Україні,
переврнула догори корінем
стару царську імперію. На роз-
валинах старого, гнилого капі-
талістичного ладу, виросла пи-
шна квітка: — "Радянська У-
країна". Чотири роки люта
хуртовина надавала тій квітці
свобідно розвиватись. Вороги
старали знищити її, оклеветати,
обкидати болотом. Та це
не помогло їм. Чудова квітка
"Радянська Україна" перебула
люто хуртовину а вороги її
згинули, як роса на сонці і у-
країнський робітник та селянин
дістали змогу сповнити запо-
віть Шевченка. Піврашии кляно
і окропили волю кровю
своєї експлуататорів, вони по-
чали будувати Україну без хло-
па і без пана. Правда, не цілій
Україні судилося скинути своїх
тиранів. Наша Галичина ще
дальше стоїть під шляхецьким
ярмом. Та початок до її визво-
лення вже зроблений. Револю-
ція в Росії і на Україні це лиш
початок великої світової Рево-
люції. Капіталістичний лад до-

живає свою останню годину.
Подує зі сходу вітер і селяне
та робітники Галичини стануть
господарями на своїй "не своїй"
землі, та почнуть будувати
нове життя на нових соціаль-
них основах.

Гіркий досвід 19-го і 20-го
року отворив мені очі. Перево-
рот в падолісті 1918 р. не дав
селянам Галичини того, чого
вони сподівались. Вся користь
з перевороту дісталась нашим
галапасивим політикам, котрі
пролавились зі своєю політи-
кою в Галичині і на Україні,
оставили нашу гошу босу і хору
армію на Україні, а самі вдра-
ли за границю і чекають там
аж станеться чудо і антант від-
дасть ім владу над галицькими
селянами і робітниками. Ми
Галичане-емігранти на Україні
се дуже ясно бачимо. Але Ви,
що живете цілий час в Галичині,
не бачите ясно намірів "на-
ших" політиків. Ви засліплені
національною боротьбою з По-
льками, вірите їм. Ми Галича-
не-емігранти пізнали вже всю
підлість та шахрайства наших
галицьких провідників 1919 р.
і куюмо тут на Україні проти
них зброю. Як би там політичні
відносини в Галичині не мі-
нялись, горожанська війна у-
нас неминуча. І на це треба бу-
ти готовим.

Найдорожа Марійко! В кіль-
кох словах я висловив Тобі
свої політичні погляди. Не
знаю, яку еволюцію в політич-
них поглядах пройшла Ти за
останні роки, але все таки я
думаю, що Ти менше брала у-
часті в політичній життє, мен-
ше ним цікавилась і тому ду-
маю, що мій лист Тебе в пер-
шій хвилі зливує. Я певний,
що Ти і взагалі всі наші дума-
ли про мене зовсім иніаке. Ро-
зуміється, я не хочу нікому на-
кидати своїх поглядів і ради-
ти, щоби хтось думав так са-
мо, як і я. Але я хотів-би бліжше
пізнати твої погляди і взагалі
погляди галицької інтелігенції
на теперішній стан речей. Я-
кого виходу шукає галицька
інтелігенція з теперішнього по-
літичного положення? Чи все
ще вона орієнтується на За-
хід? Чи все ще стоїть на служ-
бі політичних спекулянтів? Як
Твої погляди на революцію в
Росії і на Україні? Як Ти пред-
ставляєш собі Радянську вла-
ду?

Ось на такі питання, о скіль-
ки це не справить труднощі,
відповідь мені. Хотів-би я блі-
жше поділитись з Тобою зі сво-
їми поглядами, та в листі все
одно не можна всього сказати,
бо не стаєлоб і паперу. Але я
думаю, що скоро вдасться ме-
ні прихитати на кілька днів до
дому і тоді поговоримо бага-
то-багато.

Пиши частіше до мене і по-
дай свою адресу, щоби я не
писав на Пядики. Пиши про
життя в нашому селі Пядиках.
Як там існують тепер органи-
зації? Чи є "Січ", "Просвіта",
"Сільський Господар"? А хто
тепер в Пядиках має найбіль-
ший вплив? Яка партія? Чи
Ти береш також яку участь в
громадським життє?

В листі пишуть мені, що всі
здорові і під листом підпису-
ють "тата і мама", мійтим, ко-
ли я вже довідався, що мама
моя померла в марті 1920 р.
Не знаю, чому мене в той спо-
сіб хочуть обманювати? Чи
авторі того листа уважають
мене ще за дитину і не хочуть
знадто вразити мою вісткою?
Розуміється, що вістка про
смерть матері мене сильно
вразила, але я, як матеріаліст,

маю ще на стільки розуму і си-
ли духа, щоби її пережити.

Де є Анна Гаєва? Попроби
її, щоб дещо написала до мене.
Вона певно вже десь виїхала
заміж і стала панєю, то й не
схоче написати до такого про-
летаря, як я. А що наша Ну-
ська робить? Певно вже скоро
виїде заміж. А Славко і Ми-
кодка також вже десь повиро-
стали. Я певно і не пізнаю їх,
як прийду додому. Скажи їм,
що як будуть добре вчитись,
то візьму їх колись на Радян-
ську Україну.

Жду відповіді з великою не-
терпеливістю.

Здоровляю шире всіх.

С. Мельничук.

Думаю, що до цього широго
листа не потрібно коментари-
в і я не даю їх. Нехай він бу-
де належним аргументом для
всіх тих, що після героїської
смерті ідейного комуніста-рево-
люціонера топчуть Плого і-
деали ногами і для власної ре-
клами гідко плягувають Ве-
ликого Борця.

М. Ірчан.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

- 4. марта 1901 р. відлучення синодом Льва Толстого від церкви.
- 4. марта 1920 р. Всеукраїнський зїзд земельних відділів в Харкові.
- 4. марта 1877 р. "проєс 50" за пропаганду між селянами й робітниками; більшість заслана на каторгу до Сибіру.
- 5. марта 1906 р. Оголошення установлення Державної Думи.
- 5. марта 1920 р. визнання Верховною Радою прав Румунії на Besarabію.
- 6. марта 1880 р. повішено І. Молодецького за замах на Лоріс-Мелікова.
- 6. марта 1919 р. святочне засідання В.Ц.В.К. в честь Ш. Інтернаціоналу.
- 6. марта 1919 р. Третій Всеукраїнський Зїзд Рад виробив конституцію й накреслив головні принципи військової, земельної й харчової політики.
- 6. марта 1920 р. початок війни з Польщею.
- 7. марта 1848 р. початок "лютевської" революції у Франції.
- 7. 1919 р. заложення Ш. Комуністичного Інтернаціоналу.

ЗАКЛИК КОМУНІСТИЧНОГО
ИНТЕРНАЦІОНАЛУ ДО 2 І 2½
ИНТЕРНАЦІОНАЛІВ.

Виконком Комінтерна й Ви-
конавче Бюро Профінтерну
звернулося до 2 і 2½ Інтерна-
ціоналів та до Амстердамського
Об'єднання Професозів з
таким закликком:

"З огляду на загрозливий
стан в Європі, який може вла-
сти на робітничу класу новими
неучуваними бідами, з другого
боку — з огляду на ваши уха-
ви в Гадзі щодо загального
страйку в випадку небезпеки
війни, — пропонуємо негайно
розпочати переговори про об-
обов'язку акцію для попере-
дження нової війни. Просимо
негайної відповіді до Москви
й одночасно інформації через
ЦК. німецької комуністичної
партії, французької компартії
й Унітарної конфедерації Праці
у Франції".

НОВА КОМЕДИЯ!

Вже виїшла з друку і про-
даєть ся дуже гарна коме-
дія в трох діях Стен-а
Зан-ого п. н.

ЯК СВІТ ПІШОВ
ДОГОРИ НОГАМИ

Надаєть ся до вистави на-
віть на малих сценах. Спе-
ціальних декораций не ви-